

Decyzja

Prezydium KK

nr 95/19

ws. opinii o projekcie ustawy MRPiPS o zatrudnieniu wspomaganym

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie ocenia inicjatywę Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej zawartą w projekcie *ustawy z dnia 13 maja 2019 r. o zatrudnieniu wspomaganym*. W projekcie zaproponowano rozwiązania, które dadzą szansę wejść na rynek pracy osobom, które mają największe trudności w samodzielnym znalezieniu, podjęciu i utrzymaniu zatrudnienia.

Jednocześnie Prezydium KK NSZZ „Solidarność” wnosi następujące uwagi do przedmiotowego projektu ustawy:

1. Ustawa została zaadresowana do wąskiego grona osób, głównie z niepełnosprawnością intelektualną. Jeśli weźmiemy pod uwagę fakt, że poza rynkiem pracy pozostaje ponad milion osób z niepełnosprawnościami, które są w wieku produkcyjnym, a które mogłyby zasilić polski rynek pracy przy odpowiednim wsparciu, to należałoby szukać rozwiązania dla wszystkich potencjalnych niepełnosprawnych pracowników, którzy chcieliby skorzystać z instytucji zatrudnienia wspomaganego. Proponujemy, aby z usług zatrudnienia wspomaganego mogły skorzystać osoby z wszystkimi rodzajami niepełnosprawności.
2. Podobnie, zawężenie beneficjentów tylko do osób niepełnosprawnych zarejestrowanych w urzędzie pracy nie jest korzystne dla dzisiejszego dla rynku pracy. Wymóg rejestrowania się w urzędzie pracy jest utrudnieniem dla części osób niepełnosprawnych, wydłuża proces oraz zmusza osoby z niepełnosprawnością do podjęcia dodatkowych działań. Wszystkie osoby z niepełnosprawnością powinny móc skorzystać z instytucji zatrudnienia wspomaganego jeżeli tylko będą chciały, bez konieczności rejestrowania się w urzędzie pracy.

Uwagi szczegółowe:

1. Art. 15 projektu ustawy zakłada obligatoryjne rozwiązanie umowy z osobą wspieraną w przypadku jakiegokolwiek naruszenia regulaminu przyjętego przez agencję.

Jednocześnie zgodnie z art. 37 projektu ustawy regulamin tworzy sama agencja, a treść przepisu zawiera jedynie przykładowe elementy regulaminu. W ocenie Prezydium KK NSZZ „Solidarność”, należy poddać treść regulaminu kontroli wojewody, w zakresie możliwości nakazania zmiany jego treści oraz wskazać w przepisie, że podstawą do rozwiązania umowy może być wyłącznie istotne naruszenie regulaminu przez osobę korzystającą z zatrudnienia wspomaganego.

2. Wątpliwości formalnoprawne budzi również art. 48 ust. 1, zgodnie z którym wojewoda skreśla trenera pracy z listy trenerów jeżeli trener pracy swym działaniem lub zaniechaniem, działał na szkodę osób uprawnionych albo agencji, chyba że celem jego działania lub zaniechania była ochrona prawnie chronionych interesów innych osób albo interesu publicznego. Zdaniem Prezydium KK wystarczyłby zapis stanowiący
o nieprawidłowym wykonywaniu obowiązków stwierdzonym w ramach kontroli administracyjnej.
3. W art. 55 ust. 5 projektu przyjęto, że podstawą dofinansowania usługi zatrudnienia wspomaganego będzie kwota bazowa w wysokości 60% minimalnego wynagrodzenia dla osób z lekkim stopniem niepełnosprawności oraz 75% minimalnego wynagrodzenia dla osób ze znacznym i umiarkowanym stopniem niepełnosprawności. Wysokość wynagrodzenia minimalnego jest przedmiotem corocznych negocjacji w Radzie Dialogu Społecznego. Obarczanie tej kategorii wynagrodzenia dodatkowymi „podwiązkami” utrudnia proces negocjacji. Stąd, NSZZ „Solidarność” nie może zgodzić się na powiązanie kwoty bazowej z minimalnym wynagrodzeniem za pracę. Proponujemy bardziej niezależny wskaźnik np. określony procent przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, którego dynamika zależy przede wszystkim od stanu gospodarki kraju w danym roku.

Zgłaszając powyższe uwagi NSZZ „Solidarność” podkreśla pozytywne znaczenie projektu dla zatrudnienia osób niepełnosprawnych.

Gdańsk, 25 czerwca 2019 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek